

Folketingets Europaudvalg

Beskæftigelsesministeren

Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

TEUF artikel 48

Som opfølgning på samrådet den 27. februar 2019 om adgang til velfærdsydelser og forordning 883/2004, fremsender jeg til udvalgets orientering uddybende information om artikel 48 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), den såkaldte ”nødbremse”.

Artikel 48 blev indført som en sikkerhedsventil, da man i Lissabontraktaten gik fra enstemmighed til kvalificeret flertal. Artikel 48 giver mulighed for at bringe en sag op på Det Europæiske Råd, hvis et udkast til en lovgivningsmæssig retsakt vil berøre vigtige aspekter af den pågældende medlemsstats sociale sikringssystem, herunder anvendelsesområde, omkostninger og økonomisk struktur, eller berøre dette systems finansielle balance.

J.nr. 2019 - 1523

Ordlyden i artikel 48 er som følger:

”Europa-Parlamentet og Rådet vedtager efter den almindelige lovgivningsprocedure de foranstaltninger vedrørende social tryghed, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, især ved at indføre en ordning, som gør det muligt at sikre vandrende arbejdstagere og selvstændige samt deres ydelsesberettigede pårørende:

a) sammenlægning af alle tidsrum, der i de forskellige nationale lovgivninger tages i betragtning med henblik på at indrømme og opretholde retten til ydelser og på beregning af disse

b) betaling af ydelser til personer, der bor inden for medlemsstaternes områder.

Hvis et medlem af Rådet erklærer, at et udkast til en lovgivningsmæssig retsakt som nævnt i stk. 1 vil berøre vigtige aspekter af den pågældende medlemsstats sociale sikringssystem, herunder anvendelsesområde, omkostninger og økonomisk struktur, eller berøre dette systems finansielle balance, kan medlemmet anmode om, at spørgsmålet forelægges Det Europæiske Råd.

I så fald suspenderes den almindelige lovgivningsprocedure. Efter drøftelse skal Det Europæiske Råd inden fire måneder efter denne suspension enten:

a) forelægge Rådet udkastet på ny, hvilket bringer suspensionen af den almindelige lovgivningsprocedure til ophør, eller

b) undlade at handle eller anmode Kommissionen om at forelægge et nyt forslag; i så fald anses den oprindeligt foreslåede retsakt for ikke-vedtaget.”

Det er i høj grad en medlemsstats egen vurdering, om den finder, at en sag berører vigtige aspekter af det sociale sikringssystem. Der kan ikke gives noget facit for, hvornår en sag kan siges at berøre vigtige aspekter af det sociale sikringssystem. Det må vurderes fra sag til sag.

Det antages, at en medlemsstat som ønsker at påberåbe sig artikel 48, vil skulle retfærdiggøre, at betingelserne i artiklen er opfyldt.

Regeringen er enig med et stort flertal i Folketinget om, at der med forordning 883/2004 er tale om en politisk meget væsentlig sag. Men det er svært at argumentere for, at det rykker grundlæggende ved vores sociale sikringssystem, da Rådets generelle indstilling til eksempel er estimeret til at medføre merudgifter på ca. 170 mio. kr. årligt for Danmark.

Til sammenligning skønnes udgifterne i 2018 til folkepension, efterløn, syge- og barseldagpenge, samt arbejdsløshedsdagpenge tilsammen at udgøre over 180 mia. kr.

Her vil jeg også gerne henvise til min vedlagte besvarelse af S 340 fra december 2018 om, hvorvidt en kortere karenperiode vil berøre vigtige aspekter af Danmarks sociale sikringssystem eller dette systems finansielle balance.

For regeringen er det dog i den konkrete sag ikke primært et spørgsmål om penge – men et spørgsmål om principper. Det er afgørende for mig, at reglerne opleves som rimelige og fair.

Derfor bruger vi også mange kræfter på at tage alle de instrumenter, vi kan, i brug for at påvirke de igangværende forhandlinger om forordning 883/2004 helt frem til det sidste.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen